Anund är måhända ristare av stenen, och då sannolikt den samme, som angiver sig som ristare av Ög. 186, B. 869 Frackstad. I båda inskrifterna saknas **t** i namnet: här **anunR**, där **anun**, och i båda ristningarna har ormen ett platt huvud med runda ögon, i båda ristas prep. **ifti**, men skiljetecknen äro olika.

Översättningen är alltså måhända följande: Anund reste (stenen) efter Hardine, sin broder, en kämpe god, mycket ansedd.

C. F. Nordenskjöld, Reseber. 1869, s. 6, säger: »En annan runsten, 6 fot (1,78 m) lång, 2 f. (0,59 m) bred och 1,2 f. (0,31 m) tjock, hvilken en tid tjenat till bro eller tröskel uti den qvarn, som stått på ett gammalt minnesmärke å Bosgårds backe, ligger sedan 7 à 8 år i stenfoten å östra kortsidan af Lambohofs nya loge och torde, äfven om man lyckades att uttaga den, knappast förete annat än utnötta runor.»

123. Lambohov, Slaka sn, Hanekinds hd.

Pl. XL. Fig. 4 (B. 845).

Litteratur: B. 845; L. 1141; W. 83; J. Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 272.

Runstenen, som nu är försvunnen, befann sig enligt Peringskiöld i »Slaka boogårdzmur utan til på Söder sidan» och har enligt måtten i B. 845 varit 2,14 m lång, 74 cm bred vid ristningens slut nedtill, 58 cm över korset. Slingans bredd c. 13 cm. Ämnet har säkerligen varit gråsten.

Inskriften är i B. 845 följande:

þuri : rsti · stin · eftiʀ · tumi · sun · sin
5 10 15 20 25

Av namnet Torer förekommer för övrigt nom. sing. **þuri** L. 444, undersökt av mig 1904, åtföljt av **auk** och L. 1371, 1372 (följt av **risþi**). Uti intetdera fallet kan ordet vara ett svagt mask., ty ack. sing. **Þōra* förekommer aldrig och **þuriʀ** D. R. 249 Hobro, Jutland betecknar samma person som **þuri** L. 1372. Nom. sing. **þuri** är alltså uppkommen av *Þōriʀ* genom det bortfall av slutljudande *ʀ*, som behandlas i Noreen, *Altschwed. Gr.* § 321 och där anförd litteratur. Namnet **tumi** förekommer på de skånska runstenarna D. R. 104—105 Hunnestad och D. R. 106 Skårby (Wimmer, De danske runemindesmærker 3, s. 30, 31, 43). Wimmer återgiver namnet med *Tomi*, isl. *Tumi*. Man kunde ock tänka sig att det skulle återgiva fsv. *Dome*. Nom. sing. **tumi** brukas för väntad ack. sing., om läsningen är riktig.

Översättning: Tore reste stenen efter Tome (Dome), sin son.